

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

кафедра кримінальної юстиції

**ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ»**

**Харків
2021**

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

кафедра кримінальної юстиції

**ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ»**

другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 08 «Право»
спеціальності 081 «Право»
профіль «Досудове слідство»

Харків
2022

Програма навчальної дисципліни **«Теорія та практика кримінального процесуального доказування»**, винесеної на підсумкову атестацію студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право» (профіль «Досудове слідство») / уклад.: О. Г. Шило, О. І. Марочкін. Харків: Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2022. 23 с.

Укладачі:

Шило О. Г. – докторка юридичних наук, професорка, завідувачка кафедри кримінальної юстиції Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого;

Марочкін О. І. – кандидат юридичних наук, асистент кафедри кримінальної юстиції Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

ВСТУП

Вирішення завдань кримінального провадження залежить від низки факторів, одним із яких є професійна діяльність суб'єктів, які здійснюють доказування у кримінальному провадженні. Сучасний стан запобігання і протидії злочинності вимагає від майбутніх працівників органів досудового розслідування високого рівня професіоналізму, володіння ґрунтовними теоретичними знаннями й практичними навичками застосування норм матеріального і кримінального процесуального законодавства.

Невід'ємною умовою забезпечення якості професійної підготовки фахівців є формування їх вміння висвітлити, проаналізувати й запропонувати можливі шляхи вирішення практичних питань, які стосуються кримінального процесуального доказування.

Мета навчальної дисципліни «Теорія та практика кримінального процесуального доказування» полягає в:

- поглибленні й конкретизації знань щодо порядку здійснення кримінального процесуального доказування;
- отриманні знань із питань доказового права крізь призму положень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (*далі* – Конвенція) і практики Європейського суду з прав людини (*далі* – ЄСПЛ);
- набутті навичок інтерпретування й застосовування положень Конвенції і правових позицій ЄСПЛ у доказуванні;
- отриманні знань і розумінні правових позицій Конституційного Суду України та Верховного Суду з питань доказового права;
- набутті практичних навичок здійснення доказування у кримінальному провадженні.

Для досягнення поставленої мети передбачається вирішення наступних **завдань**:

- поглибити знання норм доказового права і набути навичок їх застосування при здійсненні доказування;

- набути навичок узагальнення практики ЄСПЛ, Верховного Суду, виокремлення правової позиції і застосування її під час прийняття рішень у ході кримінального процесуального доказування;

- набути навичок проведення аналізу доктринальних підходів до вирішення проблем кримінального процесуального доказування, їх застосування під час оцінки досконалості механізму правового регулювання кримінальних процесуальних відносин, виявлення прогалин у ньому і колізій, обґрунтування пропозицій щодо їх усунення;

- опанувати технологією прийняття процесуальних рішень, їх обґрунтування і вмотивування з урахуванням права Конвенції під час кримінального процесуального доказування.

Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ТЕОРІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ

Поняття доказового права і теорії доказування. Доказове право в системі кримінального процесуального права. Теорія доказів в системі наукового знання. Існуючі теорії доказів у кримінальному процесі: теорія формальних доказів, теорія вільної оцінки доказів за внутрішнім переконанням, англосаксонська теорія доказів.

Поняття теорії доказів та її предмет. Правові та гносеологічні основи теорії доказування. Завдання кримінального провадження та їх взаємозв'язок з доказовим правом. Особливості пізнання під час кримінального провадження. Співвідношення пізнання та доказування. Пізнавальний та обґрунтовальний аспекти кримінального процесуального доказування.

Методологічні засади теорії доказування. Значення методології для дослідження доказів та доказування. Вплив методологічних засад на формування теорії доказування. Застосування теорії відбитку, когнітивної теорії пізнання та СМД-методології у створенні теорії доказування у кримінальному процесі. Системно-структурний підхід у теорії доказування. Перспективи застосування обвинувальної та позовної моделей у оновленні сучасної теорії доказування у науці кримінального процесу.

Зв'язок теорії доказування із практикою. Вплив теорії доказування на законотворчу діяльність при створенні та прийнятті КПК України у 2012 році. Урахування сучасних досліджень у царині теорії доказування під час внесення змін та доповнень у кримінальне процесуальне законодавство щодо порядку та засобів доказування у кримінальному провадженні. Значення теорії доказів для вдосконалення практики кримінального процесуального доказування. Розробка у теорії доказування науково-практичних рекомендацій до тлумачення та застосування норм доказового права. Урахування правозастосовної практики у наукових дослідженнях та

підзаконних нормативних актах щодо доказування. Вплив практики доказової діяльності учасників кримінального процесу на подальше вдосконалення кримінального провадження та його впорядкованість.

Засоби кримінального процесуального доказування. Генезис поняття доказів в науці кримінального процесу. Докази як інструментарій юридичного пізнання у кримінальному провадженні. Загальна характеристика процесуальних джерел доказів. Класифікація доказів. Загальна характеристика класифікаційних груп доказів: прямі, непрямі; обвинувальні, виправдувальні; первинні, похідні; особисті та ті, що містяться в предметах та документах. Практичне значення класифікації доказів для їх оцінки та доказування у кримінальному провадженні.

Презумпції, преюдиції, загальновідомі та визнані (безспірні) факти як засоби доказування.

Властивості доказів. Належність, допустимість, достовірність та достатність доказів як їх властивості. Поняття належності доказів. Поняття, сутність, юридична природа допустимості доказів. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовчій діяльності. Розвиток теоретичних та нормативних основ інституту допустимості доказів. Проблеми законодавчого регулювання допустимості доказів. Система критеріїв допустимості доказів. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини. Поняття достатності доказів. Проблема визначення достатності доказів під час прийняття кримінальних процесуальних рішень. Поняття достовірності доказів.

Мета, предмет і межі доказування. Мета кримінального процесуального доказування. Співвідношення завдань кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування. Множинність предмету доказування в кримінальному провадженні. Рівні доказування. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний та безпосередній). Характеристика обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (загальний предмет доказування). Специфіка предмету доказування в окремих кримінальних

провадженнях. Головний факт. Доказові і допоміжні факти. Обставини, що не підлягають доказуванню в кримінальному провадженні (загальновідомі та преюдиціальні факти, факти, що презюмуються, та визнані факти). Поняття меж доказування. Межі доказування та вчення про достатність доказів. Співвідношення предмета і меж доказування.

Процес доказування. Процес доказування та його структура. Обумовленість процесу доказування стадійністю кримінального провадження. Загальна характеристика елементів процесу доказування: збирання (закріплення), перевірка, оцінка. Стандарти кримінального процесуального доказування. Концепції (доктрини) недопустимості доказів у різних правових системах. Проблеми "нетрадиційних" засобів доказування.

Суб'єкти доказування: обов'язок та тягар доказування; право на участь в доказуванні. Суб'єкти доказування. Співвідношення категорій «обов'язок доказування» та «тягар доказування»: сутність, суб'єкти та правові наслідки невиконання. Сутність правової позиції суб'єкта доказування. Учасники процесу доказування. Роль суду у процесі доказування. Сутність активної та ініціативної діяльності суду в кримінальному провадженні. Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень суду в кримінальному провадженні. Доктрина «сприяння захисту» (*favor defensionis*) та процес доказування. Сутність поняття «асиметрія доказування».

Способи збирання та перевірки доказів. Способи збирання доказів стороною обвинувачення. Проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій. Звернення до слідчого судді із клопотанням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок. Проведення інших процесуальних дій, передбачених КПК України.

Способи збирання доказів стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої

здійснюється провадження. Витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок. Ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій. Звернення до слідчого судді із клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів. Здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.

Одержання доказів на території іноземної держави в результаті здійснення міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.

Особливості фіксації доказової інформації стороною обвинувачення. Особливості фіксації доказової інформації стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Поняття, особливості, мета та способи перевірки доказів, суб'єкти, які її здійснюють. Перевірка доказів як необхідна умова формування їх сукупності.

Особливості участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.

Загальні положення оцінки доказів. Порівняльний аналіз оцінки доказів у англосаксонській та континентальній правових системах. Зміст та основні положення оцінки доказів. Суб'єкти, які її здійснюють, та правові наслідки оцінки ними доказів. Внутрішнє переконання та його роль в оцінці доказів. Оцінка релевантності доказів. Правила оцінки допустимості доказів. Концепції допустимості доказів. Наслідки порушення норм законодавства України щодо визнання доказів допустимими. Оцінка достовірності доказів та засоби її перевірки. Оцінка сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення. Оцінка доказів у кримінальному процесі англо-американської правової традиції. Оцінка доказів у країнах континентальної правової системи.

Визнання доказів недопустимими. Визнання доказів недопустимими як результат їх оцінки. Підстави визнання доказів недопустимими, їх класифікація. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Доктрина «плодів отруєного дерева», її практичне застосування. Провокація вчинення злочину як підстава визнання доказів недопустимими. Критерії відмежування провокації вчинення злочину від негласної діяльності з його контролю. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Порядок визнання доказів очевидно недопустимими. Суб'єкти прийняття процесуального рішення про визнання доказів недопустимими. Наслідки визнання доказів недопустимими. Недопустимість доказів у країнах англосаксонської та романо-германської правової сім'ї (порівняльно-правовий аспект). Визнання доказів недопустимими в практиці Європейського суду з прав людини.

Розділ 2. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ДЖЕРЕЛА ДОКАЗІВ

Показання як процесуальне джерело доказів. Поняття показань, їх відмінність від пояснень. Показання свідків, їх предмет, значення та оцінка. З'ясування достовірності показань свідка. Особи, які не можуть бути допитані як свідки в кримінальному провадженні. Процес формування показань свідків, його етапи. Об'єктивні та суб'єктивні фактори, які впливають на формування показань свідка та їх значення під час оцінки показань. Перевірка та оцінка показань свідка. Показання неповнолітнього свідка. Показання особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, передбачене КК України, у стані неосудності або захворіла на психічну хворобу після вчинення злочину. Показання потерпілого, їх предмет, значення, перевірка та оцінка. Показання експерта, їх предмет, особливості, значення, перевірка та оцінка.

Показання підозрюваного, підсудного, їх предмет, значення, перевірка і оцінка. Види показань підозрюваного, обвинуваченого. Визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини, вплив на диференціацію кримінальної процесуальної форми. Показання неповнолітнього підозрюваного.

Сутність показань з чужих слів, особливості визнання їх допустимими як доказів.

Речові докази як процесуальне джерело доказів. Поняття, ознаки та види речових доказів. Речові докази в системі інших процесуальних джерел доказів. Процес формування речових доказів у кримінальному провадженні. Мікрооб'єкти та мікросліди (в тому числі одорологічні (запахові) сліди) як речові докази. Електронна (цифрова) інформація, що має доказове значення: особливості збирання та використання як речового доказу. Кримінальна процесуальна класифікація електронної (цифрової) інформації. Специфічні вимоги до формування «цифрових доказів». Відмежування речових доказів від інших видів доказів: документів, додатків до протоколів слідчих (розшукових) дій, зразків для експертного дослідження. Зберігання речових доказів. Обов'язки сторін щодо зберігання речових доказів. Зберігання речових доказів в суді. Перевірка та оцінка речових доказів. Особливості дослідження «цифрових доказів» та оцінка їх ідентичності та автентичності. Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів.

Документи як джерело доказів. Поняття документів у кримінальному провадженні. Документи в системі процесуальних джерел доказів. Види документів та їх ознаки. Вимоги, що висуваються до документів як джерел доказів. Відмінність документів від інших джерел доказів. Процесуальний порядок формування та зберігання документів у кримінальному провадженні. Перевірка та оцінка документів як доказів. Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю документів у кримінальному провадженні.

Висновок експерта як джерело доказів. Процесуальні форми використання спеціальних знань у кримінальному провадженні. Висновок експерта, його предмет, значення, форма та зміст. Підстави для призначення експертизи у кримінальному процесі. Права, обов'язки та відповідальність експерта. Підстави для відводу експерта та порядок його вирішення. Відмінність висновку експерта від довідки спеціаліста. Висновок (висновки) експертів при проведенні

комісійної та комплексної експертиз. Перевірка та оцінка висновку експерта.

Розділ 3. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ДОКАЗУВАННЯ В ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ТА НА ОКРЕМИХ СТАДІЯХ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Теорія і практика доказування під час досудового розслідування. Особливості процесу доказування на початковому етапі досудового розслідування. Здійснення доказової діяльності після повідомлення особі про підозру. Участь сторін та інших учасників кримінального провадження в доказуванні під час досудового розслідування. Особливості доказування при здійсненні спеціального досудового розслідування. Особливості доказування у кримінальних провадженнях про кримінальні проступки.

Теорія і практика доказування під час провадження в суді першої інстанції. Реалізація засади змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості в суді першої інстанції. Особливості доказування в судовому розгляді, який здійснюється за відсутності обвинуваченого (спеціальне судове провадження).

Особливості доказування в суді присяжних англосаксонської та континентальної моделей.

Теорія і практика доказування у судових провадженнях з перегляду судових рішень. Особливості доказування у суді апеляційної інстанції. Особливості доказування у суді касаційної інстанції.

Теорія і практика доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій. Особливості доказування у провадженні під час розгляду слідчим суддею скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО СКЛАДАННЯ ІСПИТУ

1. Поняття теорії доказів та її предмет. Теорія доказів в системі науки кримінального процесу.

2. Поняття доказового права. Доказове право в системі кримінального процесуального права.

3. Існуючі теорії доказів: теорія формальних доказів, теорія вільної оцінки доказів за внутрішнім переконанням, англосаксонська теорія доказів.

4. Особливості пізнання під час кримінального провадження.

5. Співвідношення пізнання та доказування. Пізнавальний та обґрунтовальний аспекти кримінального процесуального доказування.

6. Конституційні основи теорії доказування.

7. Генезис поняття доказів в науці кримінального процесу. Основні підходи до розуміння поняття доказів.

8. Класифікація доказів. Загальна характеристика класифікаційних груп доказів.

9. Належність, допустимість, достовірність та достатність доказів як їх властивості.

10. Поняття та сутність належності доказів.

11. Поняття та сутність допустимості доказів.

12. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовній діяльності.

13. Проблеми законодавчого регулювання допустимості доказів.

14. Система критеріїв допустимості доказів.

15. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини.

16. Питання допустимості доказів у практиці Верховного Суду України та Верховного Суду.

17. Питання допустимості доказів у практиці Конституційного Суду України.

18. Концепції (доктрини) недопустимості доказів у різних правових системах.

19. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи підозрюваного та обвинуваченого.

20. Поняття та сутність достатності доказів. Проблема визначення достатності доказів під час прийняття кримінальних процесуальних рішень.

21. Поняття та сутність достовірності доказів.

22. Мета кримінального процесуального доказування. Співвідношення завдань кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування.

23. Поняття предмета доказування в кримінальному провадженні. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний та безпосередній). Головний факт. Доказові і допоміжні факти.

24. Характеристика обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (обставин загального предмета доказування).

25. Загальновідомі факти як засоби доказування.

26. Преюдиціальні факти як засоби доказування.

27. Факти, що презюмуються, як засоби доказування.

28. Визнані (безспірні) факти як засоби доказування.

29. Межі кримінального процесуального доказування. Критерії та практичне значення правильного визначення меж доказування.

30. Поняття кримінального процесуального доказування та його зміст. Обумовленість процесу доказування стадійністю кримінального провадження.

31. Загальна характеристика елементів процесу доказування: збирання, перевірка, оцінка.

32. Стандарти доказування.

33. Рівність прав сторін у процесі доказування. Доктрина «сприяння захисту» (*favor defensionis*) Концепція «асиметрії правил допустимості доказів».

34. Суб'єкти доказування.

35. Обов'язок і тягар доказування.

36. Роль суду у процесі доказування. Загальна характеристика змісту доказової діяльності суду в кримінальному провадженні.

37. Сутність активної та ініціативної діяльності суду в кримінальному провадженні. Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень.

38. Способи збирання доказів стороною обвинувачення. Їх загальна характеристика.

39. Способи збирання доказів стороною захисту. Їх загальна характеристика.

40. Способи збирання доказів потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Їх загальна характеристика.

41. Одержання доказів на території іноземної держави в результаті здійснення міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.

42. Порядок фіксування доказової інформації стороною обвинувачення.

43. Особливості фіксування доказової інформації стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

44. Поняття, особливості, мета та способи перевірки доказів, суб'єкти, які її здійснюють. Перевірка доказів як необхідна умова формування їх сукупності.

45. Особливості участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.

46. Поняття, зміст та основні положення оцінки доказів. Суб'єкти, які її здійснюють, та правові наслідки оцінки ними доказів.

47. Внутрішнє переконання та його роль в оцінці доказів.

48. Оцінка належності доказів.

49. Правила оцінки допустимості доказів. Наслідки порушення норм законодавства України щодо визнання доказів допустимими.

50. Оцінка достовірності доказів та засоби її перевірки.

51. Оцінка сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

52. Визнання доказів недопустимими як результат їх оцінки. Підстави визнання доказів недопустимими, їх класифікація.

53. Доктрина «плодів отруєного дерева», її практичне застосування.

54. Провокація вчинення злочину як підстава визнання доказів недопустимими. Критерії відмежування провокації вчинення злочину від негласної діяльності з його контролю.

55. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Визнання доказів недопустимими у разі встановлення очевидної недопустимості доказу. Наслідки визнання доказів недопустимими.

56. Суб'єкти прийняття процесуального рішення про визнання доказів недопустимими.

57. Показання, як процесуальне джерело доказів. Поняття показань, їх відмінність від пояснень.

58. Показання свідка як процесуальне джерело доказів, їх предмет та значення. Перевірка та оцінка показань свідка. З'ясування достовірності показань свідка.

59. Особи, які не можуть бути допитані як свідки в кримінальному провадженні.

60. Особливості перевірки та оцінки показань неповнолітнього свідка.

61. Показання потерпілого, їх предмет, значення, перевірка та оцінка.

62. Показання експерта, їх предмет, особливості, значення, перевірка та оцінка.

63. Показання підозрюваного, підсудного, їх предмет, значення, перевірка і оцінка. Види показань підозрюваного, обвинуваченого. Визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини, його вплив на диференціацію кримінальної процесуальної форми.

64. Сутність показань з чужих слів, особливості визнання їх допустимими як доказів.

65. Поняття, ознаки та види речових доказів. Речові докази в системі інших процесуальних джерел доказів. Процес формування речових доказів у кримінальному провадженні.

66. Електронна (цифрова) інформація, що має доказове значення: класифікація, особливості збирання та використання як речового доказу. Специфічні вимоги до формування «цифрових доказів».

67. Відмежування речових доказів від інших видів доказів: документів, додатків до протоколів слідчих (розшукових) дій, зразків для експертного дослідження.

68. Зберігання речових доказів. Обов'язки сторін щодо зберігання речових доказів. Зберігання речових доказів в суді.

69. Перевірка та оцінка речових доказів. Особливості дослідження «цифрових доказів» та оцінка їх ідентичності та автентичності.

70. Поняття документів у кримінальному провадженні, їх види, ознаки та вимоги, що висуваються до документів, як джерел доказів. Відмінність документів від інших джерел доказів.

71. Процесуальний порядок формування та зберігання документів, як джерел доказів, у кримінальному провадженні.

72. Перевірка та оцінка документів як доказів у кримінальному провадженні.

73. Особливості нормативного регулювання судово-експертної діяльності у кримінальному провадженні. Підстави для призначення експертизи у кримінальному провадженні. Випадки обов'язкового звернення до експерта для проведення експертизи.

74. Висновок експерта, як джерело доказів. Його предмет, значення, форма та зміст.

75. Перевірка та оцінка висновку експерта.

76. Особливості процесу доказування на етапі початку кримінального провадження.

77. Особливості використання в доказуванні результатів негласних слідчих (розшукових) дій. Форми використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні.

78. Особливості використання результатів оперативно-розшукової діяльності як доказів у кримінальному провадженні.

79. Особливості здійснення доказової діяльності під час провадження щодо кримінальних проступків.

80. Процесуальні джерела доказів у кримінальних провадженнях щодо кримінальних проступків.

81. Особливості доказування при спеціальному досудовому розслідуванні.

82. Доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.

83. Особливості доказування під час розгляду слідчим суддею скарг на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого та прокурора.

84. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження.

85. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій.

86. Доказування під час провадження в суді першої інстанції. Реалізація засади змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведеності перед судом їх переконливості у суді першої інстанції.

87. Особливості доказування у судовому розгляді, який здійснюється за відсутності обвинуваченого (спеціальне судове провадження).

88. Особливості доказування під час провадження на підставі угод.

89. Особливості доказування у суді присяжних.

90. Доказування у судових провадженнях з перегляду судових рішень. Особливості доказування у суді апеляційної інстанції. Особливості доказування у суді касаційної інстанції.

**СПИСОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ІЗ НАВЧАЛЬНОЇ
ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ», ВИНЕСЕНОЇ НА
ПІДСУМКОВУ АТЕСТАЦІЮ:**

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004.

2. Конституція України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

4. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>.

5. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 07.06.2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19#Text>.

6. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>.

7. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.

8. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>.

9. Про Бюро економічної безпеки України: Закон України від 28.01.2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20#Text>.

10. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>.

11. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>.

12. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>.

13. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1994 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text>.

14. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: Наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/1199/936/1687/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12#Text>.

15. Про затвердження Зводу відомостей, що становлять державну таємницю: Наказ Центрального управління Служби безпеки України від 23 грудня 2020 року № 383. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0052-21#n7>.

16. Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20 травня 2020 року № 405. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text>.

17. Інструкція з організації діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України від 06.07.2017 № 570. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0919-17#Text>.

18. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 № 575. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text>.

19. Про організацію діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 06.07.2017 № 570. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#Text>.

20. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затверджений постановою КМУ від 19.11.2012 № 1104. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-п#Text>.

З М І С Т

Вступ.....	3
Розділ I.....	5
Розділ II.....	9
Розділ III.....	11
Перелік питань для складання іспиту «Теорія та практика кримінального процесуального доказування»	12
Список нормативних актів.....	18

Навчальне видання

**ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ»**

напрямок підготовки за спеціальністю 081 «Право»
галузь знань – 08 «Право»
освітній рівень «Магістр»
профіль «Досудове слідство»

Укладачі: ШИЛО О. Г.,
МАРОЧКІН О. І.,

Відповідальна за випуск *О. Г. Шило*

Редактор *Л. В. Русанова*